

Gemma LaGuardia a New York-i polgármesternek, Fiorello LaGuardiának volt a húga, és egy Glück Hermann nevű budapesti zsidóhoz ment feleségül. Az asszony idegen nyelveket tanított Budapesten. A *Magyar Szó* c. lapban denunciálták, utána letartóztatták. Mivel értékes túsznak tekintették, először Mauthausenba került, ahol különleges táborba tették, majd Himmler személyes utasítására átvitték Ravensbrückbe.¹⁹

Magyar kormányképviselők azt szorgalmazták, hogy a magyar zsidó állampolgárok térjenek haza a Harmadik Birodalomból és a hozzá csatolt területekről, s egyidejűleg felléptek tulajdonuk védelmében, vagy ha azt elvették tőlük, akkor azért, hogy visszakapják. Egy ide vonatkozó egyezmény értelmében a jelzett területeken élő magyar zsidók vagyona a magyar államhoz tartozónak minősült. Az egyezmény előírásainak megfelelően Spányi prágai magyar konzul 1943. június 29-én a német külügyminisztérium és a Cseh–Morva Protektorátus megbízottjának egy névsort nyújtott át a magyar zsidókról, és felsorolta az illető személyek ingó és ingatlan vagyontárgyait is.²⁰ A német érdekszférában élő magyar állampolgárságú zsidók javainak kérdését von Thadden a budapesti német követ-séghez is eljuttatott, 1943. december 17-i keltezésű átiratban tette szövé. A magyar kormány, mint ugyanaznap Jagow visszaigazolta, a még mindig német területen lévő zsidók javait illetően ragaszkodik a területiség elvéhez, és ahhoz is, hogy a korábban ott élt vagy időközben repatriált zsidók javait visszaszámazzassák.²¹

Az RSHA (Reichssicherheitshauptamt, Birodalmi Biztonsági Főhivatal) azon buzgólkodott, hogy a Harmadik Birodalmat maradéktalanul megtisztítsa a zsidóktól. Véget akart vetni a türelmes magatartásnak, amely abban nyilvánult meg, hogy a külföldi zsidók repatriálására vonatkozó és a külügyminisztérium által megszabott határidőt hivatalosan újra és újra meghosszabbították. 1943. július 5-én közölték von Thaddennal, hogy a végső megoldás érdekében jelöljék meg a hazatelepítés végső időpontját. Az utasítás úgy szólt, hogy a semleges országok és a tengelyhez tartozó országok zsidó állampolgárainak legkésőbb 1943. július 31-ig meg kell kapniuk a kiutazási engedélyt, s ez vonatkozzék a magyar zsidókra is. Akiket a határidő leteltétől számított harmadik nap után német területen találnak, azokkal „minden tekintetben úgy járnak el, ahogy a német állampolgárságú zsidókkal”. Felszólították von Thaddent, hogy „tegyen félre minden skrupulust a zsidókérdés végső megoldása érdekében”²².

Hasztalan adta azonban a „jó tanácsot” az RSHA, német részről folytatódott a halogató taktika a külföldi zsidók hazatelepítésével kapcsolatban. Különösen a Cseh–Morva Protektorátusban élő magyar zsidók esetében. A német hatóságok egyes alkalmakkal egyszerűen nem voltak haj-